

full dominical

Església de Menorca

Número 1871 - Any XXXVII - 15 abril 2018

passant per la vida

SEGÚN LAS ESCRITURAS

Queridos diocesanos:

El acontecimiento de la resurrección del Señor fue algo tan extraordinario que los discípulos necesitaron un tiempo para ir asimilándolo y, sobre todo, fue necesaria la luz que procede de la Sagrada Escritura para entenderlo. Es significativo que ya en el texto más antiguo que proclama la resurrección se diga que todo sucedió “según las Escrituras” (I Cor 15, 4). Es la luz de la Escritura del Antiguo Testamento la que les ayudó a comprender lo sucedido.

En el pasaje de los discípulos de Emaús leemos cómo la “lentitud del corazón” de aquellos discípulos fue iluminada por la Palabra de Dios. Aquel peregrino al que en principio no reconocieron les fue declarando “todo lo que en la Escrituras se decía de él” (Lc 15, 27). Al final del camino los de Emaús advertirán que mientras les explicaba la Escritura se iba abriendo su corazón (v. 32). San Lucas continúa el relato contando cómo los discípulos retornaron donde los Once, momento en que aconteció una nueva aparición de Jesús. Ellos se quedaron espantados y atemorizados y Jesús “les

abrió el entendimiento, para que comprendiesen las Escrituras” (Lc 15, 45).

Realmente, el acontecimiento de la resurrección sólo es comprensible en su sentido como “cumplimiento” de la promesa divina de la que dan testimonio las Escrituras. El anunciado perdón de Dios, su amor incondicional y su poder sobre el mal y la muerte se han realizado en la persona de Jesús de Nazaret. Con la ayuda del Espíritu, también nosotros podemos descubrir el testimonio coherente de la Escritura.

Así nos enseña a hacerlo la Iglesia durante la Vigilia solemne de Pascua. En ella, partiendo de la primera página de la Escritura (que habla de la creación del mundo) y recorriendo los acontecimientos fundantes de la historia de la salvación, con la ayuda de la palabra de los profetas, somos llevados a comprender y saborear el admirable misterio de la resurrección. Se trata de un itinerario de escucha en oración que pretende provocar que nuestro corazón arda mientras se lee la Escritura y que alcance la consoladora certeza de la verdad.

El camino que traza la liturgia es un modelo de lo que el creyente está invitado a realizar durante el año entero, durante toda la vida. Se trata de pasar de la gracia que se revela en el antiguo testamento a la plenitud que aparece en el nuevo. El antiguo testamento es prefiguración profética y luz que ayuda a comprender los acontecimientos del nuevo testamento y, especialmente, la muerte y resurrección de Jesús. En la vigilia pascual, la lectura y escucha de los textos de la antigua alianza conducen al anuncio gozoso de que Jesús ha resucitado.

El gran pensador Blas Pascal escribió: “Toda la Biblia gira alrededor de Jesucristo: el Antiguo Testamento lo considera como su esperanza, el Nuevo como su modelo, y ambos como su centro”. Por eso, en la lectura de la Sagrada Escritura podemos encontrar las claves que nos ayudan a penetrar en el misterio gozoso de la Resurrección de Jesucristo.

† Francisc, Obispo de Menorca

l'entrevista a...

JUAN CARLOS MATEOS GONZÁLEZ

Juan Carlos Mateos González (Zamora 1967) es Secretario de la Comisión del Clero de la Conferencia Episcopal. Ha dirigido unas jornadas de formación permanente, en el santuario de la Virgen de Monte Toro sobre las homilias, a nuestro clero menorquín, oportunidad esta, para hacerle unas preguntas.

Juan, ¿en qué han consistido estas jornadas de formación sobre las homilias?

Las jornadas han versado sobre cómo hemos de cuidar hoy los ministros la predicación en general y la homilía en particular. Durante tres mañanas hemos realizado un recorrido sobre cómo la Iglesia ha proclamado, explicado y anunciado la Palabra de Dios a los hombres de todos los tiempos. Empezando por Jesucristo, el “primer homilista” que siempre quiso que sus Apóstoles y discípulos conocieran el sentido profundo de la palabra que El mismo les anunciaba, pasando por los primeros obispos de la Tradición, los Santos Padres, verdaderos modelos y maestros de la predicación, hasta llegar a los últimos “modelos” como son los papas Benedicto XVI y Francisco. El último día abordamos algunas cuestiones prácticas acerca de la homilía, donde hubo tiempo para el diálogo fraterno entre los sacerdotes, y pudimos conocer despacio el “método” de la Lectio divina, un modo espiritual de acercarse a la Palabra para que, una vez meditada, pueda ser predicada.

¿Qué importancia tienen las homilias dentro de la celebración de la Eucaristía?

Mucha. Muchísima, diría yo. Tanta que viene a ser como una prolongación del diálogo que Dios establece con su pueblo. En las lecturas, Dios habla al corazón de cada uno de sus hijos. En la homilía, el ministro ha de ser tan dócil, que ha de ser consciente que es un verdadero instrumento mediante el cual Dios sigue hablando y dialogando con su Pueblo. Esto parece teoría, pero resulta cierto cuando se vive con esta conciencia. Incluso los fieles perciben un clima distinto cuando el sacerdote no habla desde sí, sino es altavoz y portavoz de Dios. Y normalmente son muy receptivos, porque esa palabra que sale de la boca del ministro, previamente la calienta el Espíritu Santo en su corazón.

¿Cómo debe ser una homilía en celebraciones normales?

Yo diría breve en el tiempo, rica en contenidos, cuidada en el tono y directa al corazón. Luego cada maestrillo tiene su librillo, pero en lo esencial tiene que ser común: a partir de la Palabra hablar a los hijos que vienen a escuchar a Dios en su Palabra y en sus ministros.

¿Y en las celebraciones donde asisten los niños que van a catequesis?

Esa quizá tiene que ser más cuidada. Los niños tienen un gran sentido para lo religioso y tienen los corazones muy abiertos a la Palabra. Las imágenes, los símbolos, las historietas, las narraciones... son modos muy muy adecuados para que en su despertar religioso los niños/as vayan abriéndose a una relación amorosa con Dios Padre.

Toni Olives

la paraula
de Déu

Diumenge III de Pasqua

Cicle B

Lectura dels Fets dels Apòstols

3, 13-15.17-19

En aquells dies Pere digué al poble: «El Déu d'Abraham, d'Isaac i de Jacob, Déu dels nostres pares, ha glorificat Jesús, el seu Servent, que vosaltres va entregar i va negar, quan Pilat creia que l'havia de deixar lliure. Ell era l'innocent i el sant, però vosaltres el va negar i va demanar a Pilat que us indultés un assassí, mentre matàveu el qui ens obre el camí de la vida. Però Déu l'ha ressuscitat d'entre els morts. Nosaltres en som testimonis. Ja sé, germans, que ni vosaltres ni els vostres dirigents no sabíeu què fèieu, però així Déu ha complert allò que havia anunciat per boca de tots els profetes: que el seu Messies havia de patir. Ara, doncs, penediu-vos i convertiu-vos, i seran esborrades les vostres culpes.»

Salm responsorial 4

R: **Que sigui el nostre estendard la claror de la vostra mirada.**

Lectura del libro de los Hechos de los apóstoles

3, 13-15.17-19

En aquellos días, Pedro dijo a la gente: «El Dios de Abrahán, de Isaac y de Jacob, el Dios de nuestros padres, ha glorificado a su siervo Jesús, al que vosotros entregasteis y rechazasteis ante Pilato, cuando había decidido soltarlo. Vosotros renegasteis del Santo y del justo, y pedisteis el indulto de un asesino; matasteis al autor de la vida, pero Dios lo resucitó de entre los muertos, y nosotros somos testigos de ello. Ahora bien, hermanos, sé que lo hicisteis por ignorancia, al igual que vuestras autoridades; pero Dios cumplió de esta manera lo que había predicho por los profetas, que su Mesías tenía que padecer. Por tanto, arrepentíos y convertíos, para que se borren vuestros pecados»

Salmo responsorial 4

R: **Haz brillar sobre nosotros, Señor, la luz de tu rostro.**

Lectura de la 1ª carta de sant Joan

2, 1-5a

Fillets, vos escric això perquè no pequeu. Però si qualcú pecava, recordau que tenim prop del Pare un defensor, Jesucrist, que és just. Ell mateix és la víctima propiciatòria pels nostres pecats. I no només pels nostres, sinó pels de tot el món. Per saber si coneixem Jesucrist, mireu si complim els seus manaments. Els qui diuen que el coneixen, però de fet no compleixen els seus manaments, són mentiders, no diuen la veritat. Però els qui fan cas de la paraula de Jesucrist han arribat de ver a estimar Déu perfectament.

Lectura de l'evangelí segons sant Lluç

24, 35-48

En aquell temps els deixebles contaven el que els havia passat pel camí, i com havien reconegut Jesús quan partia el pa. Mentre parlaven d'això, Jesús mateix es presentà enmig d'ells i els digué: «La pau sigui amb vosaltres.» Ells, esglaiats, van

creure que veien un esperit. Jesús els digué: «¿Per què us alarmau? ¿Per què us vénen al cor aquests dubtes? Mirau-me les mans i els peus: som jo mateix. Palpau-me i mirau bé; els esperits no tenen carn i ossos com veis que jo en tenc.» I mentre deia això, els mostrava les mans i el costat. Veient-los sorpresos, i que de tanta alegria encara no acabaven de creure-ho, els digué: «¿No teniu aquí res per menjar?» Ells li donaren una tallada de peix a la brasa i se'l menjà davant ells. Després els digué: «Quan encara era amb vosaltres, vos havia dit: que s'havia de complir tot allò que hi ha escrit de mi en el llibre de la Llei de Moisès, i en els dels Profetes i dels Salmes.» Llavors els obrí els ulls perquè comprenguessin el sentit de les Escripures, i els digué: «Així ho diuen les Escripures: El Messies havia de patir i de ressuscitar el tercer dia, i s'havia de predicar en nom d'ell a tots els pobles, començant per Jerusalem, la conversió i el perdó dels pecats. Vosaltres en sou testimonis.»

Lectura de la primera carta del apòstol san Juan

2, 1-5

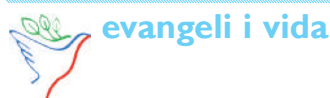
Hijos míos, os escribo esto para que no pequéis. Pero, si alguno peca, tenemos a uno que abogue ante el Padre: a Jesucristo, el Justo. Él es víctima de propiciación por nuestros pecados, no sólo por los nuestros, sino también por los del mundo entero. En esto sabemos que lo conocemos: en que guardamos sus mandamientos. Quien dice: «Yo lo conozco», y no guarda sus mandamientos, es un mentiroso, y la verdad no está en él. Pero quien guarda su palabra, ciertamente el amor de Dios ha llegado en él a su plenitud.

Lectura del santo Evangelio según san Lucas

24, 35-48

En aquel tiempo, los discípulos de Jesús contaron lo que les había pasado por el camino y cómo lo habían reconocido al partir el pan. Estaban hablando de estas cosas, cuando él se presentó en medio de ellos y les dice: «Paz a

vosotros». Pero ellos, aterrorizados y llenos de miedo, creían ver un espíritu. Y él les dijo: «¿P or qué os alarmáis?, ¿por qué surgen dudas en vuestro corazón? Mirad mis manos y mis pies: soy yo en persona. Palpadme y daos cuenta de que un espíritu no tiene carne y huesos, como veis que yo tengo». Dicho esto, les mostró las manos y los pies. Y como no acababan de creer por la alegría, y seguían atónitos, les dijo: «¿Tenéis ahí algo de comer?» Ellos le ofrecieron un trozo de pez asado. Él lo tomó y comió delante de ellos. Y les dijo: «Esto es lo que os dije mientras estaba con vosotros: que era necesario que se cumpliera todo lo escrito en la ley de Moisès y en los Profetas y Salmos acerca de mí». Entonces les abrió el entendimiento para comprender las Escrituras. Y les dijo: «Así estaba escrito: el Mesías padecerá, resucitará de entre los muertos al tercer día, y en su nombre se proclamará la conversión para el perdón de los pecados a todos los pueblos, comenzando por Jerusalén. Vosotros sois testigos de esto».

evangelí i vida

Vosaltres en sou testimonis

Francesc Triay

Aceptar la presència del ressuscitat en la nostra vida no és gens fàcil, fins i tot ens espanta, trasbalsa. Romp els nostres esquemes materials. El nostre món està acostumat a valorar sols allò que es pot tocat, percebre pels sentis. En aquest sentit es deixa de percebre tota una altra realitat, l'espiritual que els humans podem percebre si estem atents al nostre interior.

Els mateixos apòstols elegits per Jesús per ésser els seus testimonis, els costa d'acceptar la presència del ressuscitat, Jesús els ha d'ensenyar les llagues i de demanar alguna cosa per a menjar, per tal que el reconeguïn ressuscitat d'entre els morts. Que és el mateix que fou clavat a la creu.

Després de dos mil anys, Jesús ens convida a nosaltres a ser els seus testimonis,

a dir, amb la nostra vida, que Ell és el vivent: camí, veritat i vida. No ho tenim fàcil, doncs en primer lloc, nosaltres l'hem de descobrir present en la comunitat dels creients, en els pobres, els marginats, els malalts i en la força salvadora dels sagraments i, demanar-li en la pregària que Ell sigui la nostra llum per poder viure el seu estil de fidelitat a la voluntat del Pare.

Escoltava aquesta pregunta d'una al·lota de 16 anys: Quin sentit té la nostra vida? Per què hem vingut a l'existència? Sovint hi ha qui la troba banal, no hi ha perquè preguntar-se que hi fem aquí; naixem, vivim i morim deixant pas a una altra generació i res més. Però, els humans ens interrogam i volem anar més a fons, volem saber el perquè de les coses, el perquè de la nostra existència. «En el fons de totes les recerques de la persona hi ha

aquesta necessitat d'un fonament absolut, ferm, d'un punt de partida inqüestionable que doni sentit a la totalitat d'allò que preocupa i busca l'home. Precisament Jesús presenta la seva persona, com opció absoluta de la persona humana (cf Mt 10, 37-39) i com a font d'allò que busca la persona humana» (Federico Carrasquilla).

Serem els seus testimonis a mesura que l'anem descobrint i acceptant la seva presència en la nostra vida. Necessitam ser persones de pregària i contemplació del seu amor present en tota la seva obra. Amor que és sagrament de l'amor del Pare que tot ho ha creat per amor a les seves creatures.

El Ressuscitat és present en el banquet de l'Eucaristia i ens convida a participar de la seva Taula perquè la nostra vida el faci present enmig dels germans.

on
estàs?

La sortida d'emergència

Els que vivim a l'illa estem habituats a agafar un avió per viatjar, i ja no se'n fa estrany escoltar a les hostesses explicar les diferents sortides d'emergència abans de l'enlairament de l'avió.

Una de les vegades que vaig viatjar a la Península el meu seient estava just al costat de la sortida d'emergència. L'hostessa es va acostar i em va explicar, amb claredat i fermesa, que en cas d'accident la vida de molts passatgers depenia de mi, havia d'actuar amb rapidesa i decisió. Va continuar explicant-me com havia d'obrir la porta d'emergència. Al principi vaig pensar: què poc ens serviria obrir la porta i sortir "volant"; però aquelles instruccions rutinàries em van donar què pensar. Si la meua vida estigués en perill, quina seria la sortida d'emergència?, més encara, quan estic capficada en problemes, preocupacions, foscors i mals moments...

quina és la meua porta de sortida? Al moment van venir a la meua ment les paraules de Jesús: "Jo sóc la porta, si algú entra per mi, serà salvat".

Ana Edo – germanes de la Consolació

En aquests dies que celebrem la Pasqua, el curiós episodi de les portes d'emergència ha tornat a la meua ment. ¿No serà la Resurrecció la porta de sortida de Jesús i dels cristians? Déu Pare després de veure el seu Fill patir i morir a la creu, li treu de les urpes del pecat i de la mort, a través de la Resurrecció. Déu Pare li atorga una vida nova i també a cada un dels creients.

Amic, t'atreveixes a deixar que la LLUM de Crist Ressuscitat il·lumini la teua foscor, el teu pou, les teves morts, la teua tomba, és a dir, tot allò que et treu la vida o que ja està mort en tu? Siguis valent! Recorda que davant el perill cal actuar com deia l'hostessa, amb rapidesa i decisió. Tant de bo els teus passos i el teu cor es dirigeixin cap a "la porta d'emergència" i puguis sentir com Jesús mateix et diu: "Jo sóc la Resurrecció i la Vida".

la carta de Sever de Menorca: 1600 anys (15)

No sabem el que quedava del catecumenat a la Menorca del segle Vè, però sí que tenim a l'Epístola de Sever just uns petits detalls. Així, quan explica que acabada la celebració de l'Eucaristia i en un dia feiner, diu que, *havent sortit de l'església, vam veure venir a trobar-nos una gran multitud de jueus, que unànimement demanaven rebre de mi, indigne pastor, el signe de Crist (Christi caracterem)*. Així, vam tornar a l'església, i donant gràcies a Déu, a l'instant vam marcar els seus fronts el signe de la salvació (*signum salutis*). Ja

havia dit en la conversió de Rubèn, el primer d'entre els jueus, que aquest rebé el signe de la salvació (*signum salutis*). El "*Christi caracterem*" podria referir-se al Baptisme, el "*signum salutis*", seria la signació que marcava l'entrada al catecumenat. Quan parla de les conversions massives, explica que la celebració de la missa va començar molt tard, a l'hora setena, perquè "*entre que exhortàvem i apuntàvem perquè vam registrar els noms dels jueus que venien a la fe...* Com a mínim al segle IV, el dia abans del primer diumenge de quaresma, hi

havia l'escrutini dels qui serien batiats al vespre de Pasqua. L'endemà, a la celebració, el bisbe escrivia de pròpia mà els noms dels que havien estat admesos que rebia el nom de "nomendatio". Així, la Carta de Sever o bé podria referir-se a la inscripció al catecumenat, o millor a la "nomendatio". Només va rebre el baptisme un jueu de 102 anys. Aquesta és l'única referència explícita al baptisme que entén com una regeneració, un retorn a la infantesa espiritual. Tot açò passava no a la basílica de Iamo, sinó a Mago.

Elements baptismals

Josep Sastre

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

Salms de la 3ª Setmana:

Dg. 15, III de Pasqua: Fets 3, 13-15. 17-19 / Sal 4 / Jo 2, 1-5a / Lc 24, 35-48.

DI. 16, Fèria: Fets 6, 8-15 / Sal 118 / Jo 6, 22-29.

Dt. 17, Fèria: Fets 7, 51-8, 1a / Sal 30 / Jo 6, 30-35.

Dc. 18, Fèria: Fets 8, 1b-8 / Sal 65 / Jo 6, 35-40.

Dj. 19, Fèria: Fets 8, 26-40 / Sal 65 / Jo 6, 44-51.

Dv. 20, Fèria: Fets 9, 1-20 / Sal 116 / Jo 6, 52-59.

Ds. 21, Fèria: Fets 9, 31-42 / Sal 115 / Jo 6, 60-69.

Dg. 22, IV de Pasqua: Fets 4, 8-12 / Sal 117 / 1Jo 3, 1-2 / Jo 10, 11-18.

VI Concurs Vocacional de Cartells

El Jurat del VI Concurs Vocacional de Cartells, edició 2018, convocat pel Secretariat diocesà per a les vocacions amb el tema: "**Jesús et crida a ser profeta**", es va reunir el passat 24 de febrer per deliberar sobre els cartells que s'han rebut pel concurs.

S'han rebut 70 cartells en format digital. El jurat procedeix a qualificar-los en base a la idoneïtat amb la temàtica proposada, el contingut vocacional i les frases o missatge que se'n desprenen.

Finalment, després d'una primera ronda, es destaquen tres obres que generen un intercanvi d'opinions.

El jurat dona les gràcies a tots els participants d'aquesta edició i destaca la feina duta a terme pels centres escolars de Sant Francesc d'Assís de Ferreries, Sant Francesc de Sales i el departament de Religió de IES J.M. Quadrado i IES M. Àngels Cardona de Ciutadella.

S'atorga el Premi de Cartell Guanyador dotat amb 100 € en material informàtic i cartell imprès en paper, a l'obra amb el lema: "Profeta és aquell que respon a la crida de Déu. T'atreveixes? El jurat valora sobretot l'actualitat del missatge a través d'un dels mitjans de comunicació més emprats avui per avui. S'hi reflecteix de forma molt gràfica l'esglai de la proposta, la reflexió i la decisió davant la crida i proposta de Jesús. L'autora d'aquesta obra és: Blanca Triay Carretero. El cartell guanyador s'imprimirà i emmarcarà per a ser exposat de forma permanent al Seminari Diocesà.

"PROFETA ÉS AQUELL QUE RESPON A LA CRIDA DE DÉU"

T'atreveixes?

agenda

Recés per a preveres

Els preveres de Menorca tindran un matí de pregària. Dimecres dia 18 d'abril, al santuari de la Mare de Déu del Toro.

Trobada de germans majors de les confraries

Els germans majors de les confraries de Setmana Santa de Menorca, tindran una jornada de formació amb dues xerrades: "El culte que Déu vol" a càrrec del Bisbe Francesc i "L'espiritualitat del confrare" per Mn. Llorenç Sales. Dissabte dia 21 d'abril, a partir de les 11 h, al santuari de la Mare de Déu del Toro.

Sant Jordi Escolta

Amb el lema "Sant Jordi Canta i es Drac Balla", els escoltes de Menorca organitzen la trobada del seu patró Sant Jordi. Els dies 21 i 22 d'abril, a Son Putxet (Alaior).

Jornada diocesana de formació de preparadors per al matrimoni

El secretariat de Pastoral Familiar de la Diòcesi de Menorca convoca a tots els matrimonis de la diòcesi que es dediquen al servei de preparació per al matrimoni en els seus respectius arxiprestats, a la jornada de formació que tindrà lloc dissabte 21 d'abril al Santuari de la Mare de Déu del Toro. apuntau-vos abans del dia 20 d'abril a: ariocar.1958@gmail.com Us esperem!

Jornada mundial de Pregària per les vocacions

La Jornada Mundial de Pregària per les Vocacions i la Jornada de vocacions Natives que se celebren conjuntament el 22 d'abril amb el lema, "**Tens una crida, respon**". Organitzada per la Conferència Episcopal Espanyola (CEE), a través de la Comissió Episcopal de Seminaris i Universitats, la Conferència Espanyola de Religiosos (CONFER) i Obres Missionals Pontifícies Pontifícies (OMP). L'objectiu: fer visible la crida vocacional i sensibilitzar la societat sobre la importància de col·laborar amb la pregària i l'aportació econòmica amb totes les vocacions del món. Es pot seguir la Campanya a través de la pàgina web: tienesunllamada.com A Menorca ens hi afegim amb les Eucaristies vocacionals a totes les esglésies.

notícies nostres

Aquestes i altres notícies les podeu trobar a la pàgina web del Bisbat de Menorca

Crist ressuscitat en la Vetlla Pasqual

«**L**a resurrecció de Jesucrist és el triomf de l'amor de Déu enfront del pecat de l'home. "L'última paraula no la té la traïció, l'odi o la venjança, sinó que la té Déu que ens estima, ens sana i ens perdona", va proclamar el bisbe Francesc Conesa, en la celebració litúrgica de la Vetlla Pasqual a la Catedral de Menorca.

L'ofici de Setmana Santa de major contingut i significat, en commemorar la Resurrecció de Jesús, es va iniciar amb la nau catedralícia a les fosques, per encendre un foc fora del temple. Amb aquest foc s'encengué el Ciri Pasqual, que simbolitza a Crist Ressuscitat en la nit del Dissabte Sant al Diumenge de Pasqua.

El bisbe Conesa va destacar que "aquesta nit és baptismal, perquè avui tenim l'alegria d'incorporar a l'Església a tres catecúmens adults i una nena". Els adults també van rebre el sagrament de la confirmació i combregar. En l'homi-

lia, el prelat va exposar que "el Crucificat no està entre els morts. La llosa del sepulcre s'ha mogut i, amb ella, la llosa del pecat i la mort. Déu ha concedit perdó a l'home. La mort ha estat vençuda i és possible somiar amb un món nou".

Formació en la "Sexualitat i l'Espiritualitat"

Els Equips de la Mare de Déu de Menorca, van dur a terme una jornada de formació sobre el tema "Sexualitat i Espiritualitat" dirigida pel matrimoni Secundino González i Olga Muro, dels ENS de Sant Sebastià, i que van formar part de l'equip satèl·lit internacional entre els anys 2015 i 2016 i als que es va encarregar la ponència sobre aquest tema.

Les jornades van consistir en una xerrada, oberta al públic en general, en el seminari de Ciutadella el dissabte 17 de març, sota el títol "Actituds davant la sexualitat" i en el qual van fer un repàs i posada al dia de l'actitud dels esposos davant el tema de la sexualitat, viscuda com una mostra i fidel reflex de l'amor de Déu a la humanitat.

Durant el diumenge 18 de març, a l'església de Santa Maria de Ferreries, van explicar el procés de redacció i publicació de l'estudi sobre "Sexualitat i Espiritualitat" recentment publicat pels ENS d'Espanya, i tots els assistents van poder gaudir d'un temps per al diàleg i posada en comú.

L'Eucaristia presidida pel bisbe de Menorca va posar punt i final a les jornades.

"Vés i fes el mateix"

El passat 24 de Març, tingué lloc la 7ª Jornada diocesana d'adolescents i joves a la nostra diòcesi, seguint el camí marcat pel papa de celebrar a cada diòcesi al voltant de la setmana santa, unencontre de joves.

El lema d'enguany va ser: "**Vés i fes el mateix**" i amb aquesta proposta, els 130 adolescents participants de la trobada van poder emprendre un camí per els diversos estants (Voluntariat, Clubs Cristians de Menorca, Caritas Jove, Grups de FE i com poder pregar). El Bisbe acompanyà tot el dia els joves i va passar per tots els estants, on es podia descobrir el que la nostra diòcesi pot ofereix als nostres joves per poder aprofundir la Fe dins les nostres comunitats.

Al llarg del matí els joves van poder descobrir, escoltar i experimentar totes aquelles virtuts que a vegades tenim dins el nostre interior i

que no fem aflorar, gràcies a totes aquelles persones que han preparat els estants i ens han fet descobrir el millor que tenim dins nostre.

Va ser un dia passat per aigua, però així i tot amb moltes vivències i experiències que esperem que vagin calant en cada un dels nostres adolescents/joves i que dins les nostres comunitats vagin donant fruit.

Sebastià Bosch.

